

THÁI THƯỢNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 3

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: 15/05/1999

Chư vị đồng học, chào mọi người! Trong kinh Dịch thời xưa của Trung Quốc nói rõ: “Nhà tích điều thiện, ắt thừa niềm vui. Nhà tích điều bất thiện, ắt thừa tai ương”, “ắt” nghĩa là “chắc chắn”, là câu từ rất khẳng định. Cũng chính là nói nhân quả báo ứng là sự thật nhất định, người thế gian gọi là chân lý, đây chính là chân lý. Nếu như người nào có thể tu thiện, tích đức thì người này nhất định phát phước, phước báo tự nhiên sẽ hiện tiền. Nếu việc làm của một người đều là bất thiện, cho dù gia đình họ có phước báo, tổ tông, cha mẹ có phước báo, họ sanh vào nhà phú quý, nhưng nhất định cũng sẽ thân bại danh liệt. Những sự việc nhà tan người mất này không những trong lịch sử thời xưa ghi chép lại rất nhiều, nếu chúng ta bình tâm mà quan sát xã hội hiện nay, bất luận ở trong nước hay ngoài nước, chỉ cần để ý một chút thì bạn đều có thể nhìn thấy, chứng minh những gì mà cổ nhân đã nói nhất định là chính xác. Đạo lý của cảm ứng, chính là muốn chúng ta nhận biết nhân duyên quả báo, hiểu rõ nhân duyên quả báo, khẳng định sự thật của nhân duyên quả báo, sau đó làm thành tiêu chuẩn làm người ngay trong đời này của chúng ta. Khi đó khởi tâm động niệm, lời nói việc làm của chúng ta, sẽ tự nhiên liền có thể thu liễm, liền có thể ước thúc, biết hướng lành tránh họa, biết đoạn ác tu thiện, đây là giáo hóa của thánh hiền nhân, đây gọi là giáo dục. Con người hiện nay, xã hội hiện nay có giáo dục hay không? Có thể nói là không có.

Quốc gia lập nhiều trường học như vậy, rốt cuộc là cái gì? Tôi nhớ lúc tôi mới xuất gia, khi đang quét dọn ở trước cổng chùa Lâm Tế ở Viên Sơn, lúc đó khuôn viên ngoài cổng rất lớn, cây cối rất nhiều, mỗi ngày phải quét lá cây rụng. Tôi gặp một số sinh viên đang trên đường lên Viên Sơn chơi, cử chỉ hành vi của họ không giống người có học. Sau khi xem thấy thì tôi rất cảm thán đã cất tiếng than rằng: “Đáng tiếc, những người này chưa có nhận qua giáo dục.” Tôi nói như vậy với một huynh đệ đang quét dọn cùng tôi, mấy huynh đệ chúng tôi nói chuyện với nhau. Thế mà nhóm người ấy nghe thấy, ba

người họ liền quay lại hỏi tôi: “Ông vừa nói chúng tôi chưa có nhận qua giáo dục phải không?” Tôi nói: “Đúng vậy, không sai! Không giống với hình dáng của người nhận qua giáo dục.” Họ nói: “Chúng tôi là sinh viên năm thứ tư Học viện Luật Đại học Đài Loan, sao ông nói chúng tôi chưa nhận qua giáo dục?” Họ lý luận với tôi như vậy. Tôi nói: “Được, các bạn nói các bạn đã nhận qua giáo dục, vậy tôi hỏi các bạn, “giáo” giảng thế nào? “Dục” giảng thế nào? “Giáo dục” giảng thế nào? Các bạn giảng cho tôi nghe thử.” Họ không nói ra được, sau đó khí thế của họ liền hạ xuống, đây là học sinh thời ấy, khoảng bốn mươi năm về trước, so với bây giờ thì khác rồi, khí thế này của họ liền hạ xuống ngay, họ hỏi ngược lại tôi, thỉnh giáo với tôi.

Tôi liền nói với họ: “Giáo dục là dạy bạn đạo lý làm người, các bạn đã học qua chưa? Chân thật là chưa học qua. Giáo dục thời xưa của Trung Quốc, từ ba đời Hạ, Thương, Chu, mãi đến cuối đời nhà Thanh tông chỉ đều không thay đổi. Trong giáo dục có ba mục đích: Thứ nhất là dạy bạn quan hệ giữa người với người, hiếu thuận cha mẹ, tôn kính sư trưởng, thương yêu anh em, hòa mục bạn bè, dạy bạn những thứ này. Thứ hai là dạy bạn hiểu rõ quan hệ giữa con người với đại tự nhiên. Thứ ba là dạy bạn hiểu rõ quan hệ giữa con người với thiên địa quỷ thần. Các bạn đã học qua chưa? Chưa học qua. Còn thực tiễn vào trong đời sống thì giáo dục tiểu học dạy bạn vẫy nước quét sân, các bạn đã học qua chưa? Chưa học qua. Cho nên khi tôi nhìn thấy bộ dạng này của các bạn thì biết được các bạn chưa nhận qua giáo dục.” Họ hỏi ngược lại tôi: “Hiện nay đại học mà chúng tôi đang học đây được xem là gì?” Tôi nói: “Bạn hỏi rất hay! Chỗ mà hiện nay các bạn đang theo học đó là nơi truyền thụ và học tập tri thức.” Tôi nói: “Tôi gọi như vậy, các bạn cảm thấy có đạo lý không?” Bảng hiệu của trường đại học đó phải nên lấy xuống, nên gọi là “Cao đẳng truyền thụ và học tập tri thức”, đây là danh xưng với thực, nó không phải là giáo dục. Hầu hết đại chúng ngày nay, đều đã vứt bỏ giáo dục, quên mất giáo dục, còn nói được gì nữa? Cho nên xã hội này động loạn, đời sống nhân dân khó khăn, không phải không có nguyên nhân. Trong xã hội chỉ biết truyền thụ khoa học kỹ thuật, còn căn bản của giáo dục thì bỏ mất rồi.

Giáo dục của nhà Phật, đại sư Thanh Liên, ở trong Địa Tạng Bồ-tát Bản Nguyên Kinh Luân Quán, trong Luân Quán đã trích lược ra ba mục tiêu giáo dục của nhà Phật. Thứ nhất, dạy người đoạn ác tu thiện. Thứ hai, dạy người chuyển mê thành ngộ. Thứ ba, dạy

người chuyển phàm thành thánh. Trong lúc giảng kinh tôi cũng hay nhắc đến, dạy bạn chuyển ác thành thiện chính là giúp bạn nhất định không đọa ba đường ác, bạn ở trong đời này, đời sau vẫn có thể hưởng phước báo nhân thiên, đây gọi là giáo dục. Thứ hai là chuyển mê thành ngộ, đây là siêu việt lục đạo luân hồi, chứng Thanh văn, Duyên giác, Bồ-tát, Phật, pháp giới tứ thánh trong thập pháp giới, chuyển mê thành ngộ, không ngừng nâng cao cảnh giới đời sống của bạn, đây là giáo dục. Mục tiêu cuối cùng là chuyển phàm thành thánh, đó là siêu việt thập pháp giới, minh tâm kiến tánh, kiến tánh thành Phật, đây là giáo dục. Chúng ta quay lại xem thử trong xã hội ngày nay là đang dạy cái gì? Dạy bạn khoa học kỹ thuật, dạy bạn những năng lực này, sau khi bạn học xong những năng lực này thì tạo nghiệp. Mấy ngày trước có một đồng tu ở châu Úc đến nói với tôi, những phần tử tinh anh, nhân tài kiệt xuất của xã hội, ông đang chỉ những ai vậy? Nhà khoa học. Những phần tử tinh anh, nhân tài kiệt xuất này tạo ra bom nguyên tử, tạo ra vũ khí hạt nhân, họ thông minh tuyệt đỉnh, tạo ra những thứ này để tương lai giết người, một đầu đạn nguyên tử giết mấy trăm ngàn người, mấy triệu người, nhân tài kiệt xuất, phần tử tinh anh. Không sai, nó có thể giết nhiều người như vậy, tạo ra nhất định là để giết người, quả báo là ở địa ngục A-tỳ. Những nhân tài kiệt xuất này tương lai đến nơi nào vậy? Đến địa ngục A-tỳ, rất nhanh sẽ đọa vào đó.

Giáo dục của nhà Nho Trung Quốc chúng ta, giáo dục của nhà Phật tuyệt đối không dạy người làm những sự việc này. Bạn xem trong giới luật của kinh Phật, chế tạo những công cụ giết hại chúng sanh, đều là trọng tội sát sanh. Trước đây tạo những công cụ gì vậy? Cung tên, tạo tội này thôi cũng đã cực nặng rồi, một mũi tên giết một súc sanh. Ở trong kinh Phật nói rất hay: “Người chết làm dê, dê chết làm người”, oan oan tương báo không bao giờ dứt. Bạn giết hại một súc sanh, nghiệp nợ này còn không bao giờ dứt, nếu bạn giết hại nhiều người như vậy thì làm sao được? Sẽ đọa địa ngục, người thế gian thường nói: “Đời đời không được chuyển kiếp”, lời nói này là thật, không phải giả. Tôi đã nói qua rất nhiều lần, vẫn phải nói rất nhiều lần nữa, tại sao vậy? Vì mọi người không nhớ, không thể hội được ý này. Thế giới vốn dĩ là đa nguyên, nếu muốn biến nó thành nhất nguyên thì không thể được, vì sao biết không thể được? Thân thể này của chúng ta là tiểu vũ trụ, hoàn cảnh bên ngoài là đại vũ trụ, đại vũ trụ cùng tiểu vũ trụ hoàn toàn giống nhau, đại vũ trụ phức tạp thế nào thì tiểu vũ trụ này của chúng ta cũng phức tạp thế

đó, nhà Phật nói y báo và chánh báo là tương đồng. Thân thể chúng ta chính là đa nguyên, con mắt không phải lỗ tai, lỗ tai không phải lỗ mũi, lỗ mũi không phải cái lưỡi, đa nguyên mà! Bạn làm sao có thể thống nhất? Nếu nói thân thể này của tôi cái gì cũng không cần, chỉ cần con mắt, vậy có được hay không? Không được, vậy bạn mới biết được đa nguyên. Không những đa nguyên, mà bạn còn cảm thấy mỗi cái đều đệ nhất, không có đệ nhị, mắt là đệ nhất, tai là đệ nhất, lưỡi cũng là đệ nhất, thấy đều là đệ nhất, không có đệ nhị, có đệ nhị thì sẽ đánh nhau, nên không có đệ nhị. Bạn từ chỗ này thì bạn có thể thể hội được toàn vũ trụ, vạn sự vạn pháp mỗi cái đều đệ nhất, không có đệ nhị.

Cho nên khi tôi tiếp xúc với các tôn giáo khác, tôi thường nói các lãnh tụ tôn giáo này là đệ nhất, Phật giáo chúng tôi đệ nhất, Kitô giáo các vị cũng đệ nhất, Hồi giáo cũng đệ nhất, vấn đề của mọi người liền được giải quyết. Kinh Phật của chúng tôi đệ nhất, Thánh kinh của các vị cũng đệ nhất, kinh Koran cũng đệ nhất, tất cả vấn đề đều được hóa giải, liền có thể cùng hòa thuận với nhau. Của tôi là thật, của bạn là giả thì làm sao không đánh nhau? Đánh đến chết đi sống lại, tạo tác tội nghiệp cực nặng, dẫn đến oan oan tương báo. Phật nói mê ngộ, phạm thánh chỉ ở trong khoảng mê ngộ, một niệm giác ngộ chính là Phật Bồ-tát, chính là thánh nhân, ngộ điều gì? Ngộ vạn pháp bình đẳng, mỗi cái đều đệ nhất. Các vị mở kinh Hoa Nghiêm ra, trong kinh Hoa Nghiêm từ đầu đến cuối có đệ nhị hay không? Tìm không ra, ai ai cũng đệ nhất. Trong kinh Lăng Nghiêm, các bạn cũng đã đọc qua chương Hai Mươi Năm Viên Thông, 25 vị Bồ-tát này cũng là mỗi vị đều đệ nhất, không có vị nào là đệ nhị. Biết được pháp pháp đều bình đẳng, ai ai cũng đệ nhất, vậy chúng ta mới có thể tôn trọng lẫn nhau, tâm tôn trọng người khác, tâm kính yêu người khác tự nhiên liền sanh ra! Đây mới có thể giải quyết vấn đề xã hội, mới thật sự có thể mang đến sự an định xã hội, thế giới hòa bình, hết thảy chúng sanh bình đẳng, đều có thể trải qua đời sống hạnh phúc mỹ mãn.

Chúng ta xem thấy xã hội hiện nay, các cấp lãnh tụ thường nói những lời này ở trên miệng, thế nhưng những điều làm ra, đích thực lại là nhiều loạn xã hội, phá hoại hòa bình. Những gì họ làm và những gì họ nghĩ, họ nói hoàn toàn trái ngược nhau, nguyên nhân này ở đâu vậy? Nói một câu chân thật chính là chưa nhận qua giáo dục. Ở thời đại hiện nay, vấn đề đã phát triển đến giai đoạn cực nghiêm trọng, gọi là thế giới sắp bị hủy diệt, Kitô giáo, Thiên Chúa giáo nói là ngày tận thế, ngày tận thế là vào lúc nào vậy? Là

năm nay, năm 1999. Chúng ta cũng xem là rất may mắn, gặp được lúc này, đại tai nạn này có thể được hóa giải hay không? Có thể. Phật nói với chúng ta “y báo tùy theo chánh báo chuyển”, Phật nói nguyên lý này cho chúng ta biết, thiên tai nhân họa là y báo, chánh báo là nhân tâm, chúng ta chỉ cần đoạn ác tu thiện, phá mê khai ngộ thì tai nạn này liền được hóa giải.

Làng Di-đà của chúng ta duyên vẫn chưa chín muồi, chúng ta xây dựng niệm Phật đường trước, xây dựng giảng đường trước. Tôi ở Singapore giảng kinh đến nay đã mười hai năm rồi, được cư sĩ Lý Mộc Nguyên nhiệt tâm hộ trì, điều này rất khó được. Trang nghiêm đạo tràng, hiện nay các vị đến Cư Sĩ Lâm, các vị xem thử niệm Phật đường, xem thử giảng đường, chúng tôi vì sao phải làm như vậy? Vì tiêu tai miễn nạn cho tất cả chúng sanh.

Chúng tôi giảng kinh là giảng vì ai? Vì hết thảy chúng sanh trong hư không pháp giới mà giảng, vì chư Phật Bồ-tát mà giảng. Chúng ta vì sao niệm Phật? Quyết không phải vì cầu cho chính mình, mà vì tiêu tai miễn nạn cho hết thảy chúng sanh thế giới này. Không phải là vì chính mình, vì chính mình thì công đức rất nhỏ, vì hết thảy chúng sanh thì công đức lớn. Trong Phật pháp thường nói tích công lũy đức, không ở trên sự tướng mà ở trong tâm, tâm lượng của bạn lớn, thế nào gọi là tâm lượng lớn? Niệm niệm vì xã hội, niệm niệm vì chúng sanh thì tâm lượng này lớn; niệm niệm vì chính mình, niệm niệm vì gia đình của mình, vì đoàn thể nhỏ của mình, vì đạo tràng nhỏ của mình thì công đức này nhỏ. Đây chính là y báo tùy theo chánh báo chuyển mà Phật đã nói, chánh báo là gì? Chánh báo là tâm. Hết thảy vạn pháp duy tâm sở hiện, duy thức sở biến, cho nên tâm có thể chuyển cảnh giới, tâm có thể chuyển vạn pháp. Học Phật phải học từ chỗ nào? Phải học giữ tâm của Phật Bồ-tát, học tri kiến của Phật Bồ-tát, học hành nghi của Phật Bồ-tát. Điều quan trọng nhất trong đây là tâm nguyện, các ngài là giữ tâm gì, phát nguyện gì, đây là căn bản, căn bản chính xác rồi thì không có gì không chánh.

Bài văn Cấm Ứng Thiên này, là từ lập tâm phát nguyện của thánh hiền, luôn thực tiễn vào trong đời sống như đối nhân, xử thế, tiếp vật. Cổ đức đã nói, công dụng của nó có thể làm thành bậc thang để siêu phàm nhập thánh, là máu chốt để chuyển họa thành phúc. Ngày xưa, mỗi triều đại ở Trung Quốc, người y theo bài văn này tu học rất nhiều, đạt được những quả báo của cảm ứng rất thù thắng. Trong Vựng Biên đã trích dẫn

ra những nhân duyên công án này, hiện tại chúng ta gọi là chuyện xưa, những câu chuyện phụng hành theo Cảm Ứng Thiên thì họ có được thiện báo, còn người tạo tác ác nghiệp thì bị những ác báo, sự thu thập này có thể nói là tương đối phong phú, chúng ta đã xem thấy. Nhưng trên thực tế, sự thu thập những câu chuyện nhân duyên này vẫn còn rất có hạn, sự tích của những sự cảm ứng nhiều không kể xiết. Chỉ cần chúng ta tỉ mỉ quan sát thì có rất nhiều câu chuyện ở xung quanh chúng ta, chúng ta làm sao có thể không tin tưởng? Làm sao có thể không y giáo phụng hành? Đại sư Ấn Quang lấy cái này làm nền tảng tu học Tịnh độ là rất có đạo lý! Một người có thể chân thật phụng hành Cảm Ứng Thiên thì niệm Phật cầu sanh Tịnh độ là nhất định nắm chắc. Nếu như những lời nói, việc làm của bạn hoàn toàn trái nghịch với Cảm Ứng Thiên thì bạn niệm Phật không thể vãng sanh. Cho nên Ấn Tổ cả đời cực lực đề xướng, đây là trí tuệ cao độ của ngài, là đại từ đại bi của ngài. Chúng ta cần phải biết, cần phải tôn trọng, cần phải cảm ân, cần phải y giáo phụng hành, đây mới là báo đáp. Tốt rồi, hôm nay thời gian đã hết, chúng ta giảng đến đây.